

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz Dunaja 4. februarja.

[Izv. dop.]

Razprtija v ustavovernej stranki ne da bi pojemala v očigled razprave z Ogersko, le vsak dan raste. Ministri so zopet jedenkrat povabili na pogovor vodje svoje stranke i odločno izrekli, da mora pristojbina postava še na dnevni red priti i da mora, ako prav v nekaterih točkah spremenena, še v tej sesiji biti sklenena. Ustavoverni poslanci so zelo razdraženi na ministre, kateri res, kakor vse kaže, iščejo po uzrokih, vsled katerih bi lahko odstopili. Sicer pa se dan za dnevom slišijo nove kombinacije o bodočem ministerstvu; te dni se je govorilo o grofu Taaffetu in čuda, tudi o importiranem državniku, grofu Beustu. Ministerski predsednik knez Auersperg je sam, nij še davno tega, necemu strogo vladnemu poslancu, ki pa se vendar ne upa glasovati za višje pristojbine in koleke, odgovoril: „Pomislite, da je Beust še vedno v avstrijskej službi.“ Vidi se iz vsega, da tako ne more iti naprej in da je cela situacija uže prenapeta. — Minister Lasser gre na odpust v svoj rojstveni kraj Solnograd, teško, da se bi zopet vrnil v ministerstvo.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Dubrovnika se tržaškim listom „Cittadino“ in „Triester Zeitung“ poroča: „Za avstrijsko vojsko je prišlo mnogo materijala za živež in prevoz čez gore. Vse priprave kažejo, da bode Avstrija v Hercegovini intervenirala.“ — Tudi pruskej „Kreuz-Zeitung“ se iz Dunaja piše, da Avstriji nič drugega ne ostane, nego zasesti Bosno in Hercegovino, potem pa namesto dualizma uvesti trorzdeljenje države, namreč Hrvatska-Dalmacija-Bosna kot tretja država. V tem slučaju bi se Bulgarija prepustila, da Rusija iz nje naredi posebno državo.

Listek.

Nekaj o naših godcih.

(Dalje.)

II.

Ti gospod župnik mu moraš pustiti orglariti in odločno ti je tolika in tolika plača, ti učitelj, za to delo, in ti učitelj moraš na koro imeti pevke, kojim si malo grlo opilil in v velicah praznikih moraš učitelj spraviti kako mašo z instrumenti in človeškimi glasovi na dan. Vrag bi bil, če bi ne imeli potem godcev in pevcev. Pa tega zakona ne morem dati, kar pa morem je to, da prosim naše domoljube, naj skrbé, da rod godcev pri nas ne gre celó v jamo. Vam župnikom povem nekaj: vi hočete, da se ljud utrdi v veri. Dobro. Ali glavno sredstvo do tega je morda

Turki in Magjari so dovolj dolgo slabo gospodarili, méni dopisnik.

Poročilo „D. Z.“ o Hubmajerji se izkazuje neresnično. Pač pa vladna „Pol. Corr.“ javlja, da Hubmajer srečno vojuje proti Turkom v zgornjej Bosni in da se pričakuje 15. febr. večje vojno podvzetje njegove čete.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. februarja.

Ministerstvo Auerspergovo je padlo, tako poroča kot popolno gotovost praška „Politik“ od sobote. Glaser in Unger gresta z Auersperg-Lasserjem. Predsednik novega ministerstva je grof Taaffe, isti na katerega so nemški ustavoverni listi vedno štčovali. Razprave z Ogerskim se boodo do oktobra odložile. Dotične publikacije bode „Wiener Zeitung“ prihodnje dnij prinesla. — „Politik“ pravi: Sistema, katera se je utrdila s chabrusom leta 1872, se je zrušila, da nikdar več ne vstane. O pomirjenji z narodi to ministerstvo nij hotelo nič vedeti. — Boljše za nas mora priti, ker slabše ne more.

Dunajski „večji“ listi molče, ne morejo prav verjeti ali kali. Vendar „Morgenpost“ konstatira, da je bil v četrtek Taaffe v posebni avdijenci sprejet in da se vsled tega sploh govori, da bode Auersperga podedoval. „Tagespresse“ se celo usoja vse vesti o krizi preklicavati. Dunajskemu „Tagblattu“ se pa vendar ne zdé brez osnov. Magjarski „Hon“ Tiszov organ, poroča, da je kriza akutna. — Vsakako prineso bližnji dnevi pojasnila.

Vnanje države.

Andrassyeva nota, katero so dosedaj skrivali, izšla je v „Kölnische Zeitung“. Izdal jo je gotovo Bismark in s tem Andrassyu jedno nemilo dal. — V tej „skrivnostnej“ noti se pravi: „Od početka nemirov v Hercegovini so evropski kabineti v svojem interesu za občni mir pogledovati morali na dogodke, kateri so žugali mir v nevarnost spraviti. Trije dvori, avstro-ogerski, ruski in nemški so se zjediniili, in namen je tako občno željo

izražal, da so i drugi kabineti pristopili. Oblasti so se porazumele, da ves svoj vpliv v ta namen porabijo, boj omejiti na en kraj, ker so Srbijo in Črnogoro zadržavale, udeležiti se boja. Njih govor je bil tem izdatnejši, ker je izražal trdno voljo Evrope. Kabineti so sicer turškej vladi svoje konzule na pomoč ponudili za potišenje vstanka, kateri so vstašem jemali vero, da dobodo od zunaj pomoč.

Nota dalje pravi, da so se oblasti dose-daj vsega ogibale, kar bi kacemu vmešavanju podobno bilo. Za to so dale porti svet, naj ne le z vojaškimi sredstvi, ampak tudi z moralničnimi vojuje, da pomiri razburjene kraje. Žalibog se jim upanja nijso izpolnila. Po ene strani nijso oglašene turške reforme zadostne, da bi vstaše pomirile, po drugej strani turško orožje nij moglo vstanku konec narediti. Zato je čas prišel, da se oblasti zjedinijo o potu, kako zabraniti, da se evropski mir v nevarnost ne postavi. Zadnje irado in ferman od 12. decembra 1875 nota hvali, da imajo sicer dosti dobrega, in bi mnogo utešili, ko bi se praktično zvršili, vendar te izjave nemajo moči krvoprolitje v Hercegovini in Bosni vstaviti. Turčija naj bi prej za mir, potlej še le za principe reform skrbela. Države evropske ne morejo gledati tacih brezvladnih razmer v nekaterih provincijah turških, katere uže zdaj trgovino in industrijo moré in občni mir v Evropi kalé.

Tudi morajo oblasti priporočiti porti, naj svoj program dopolni s tacimi naredbami, ki bodo bič domače vojne v opustošenih provincijah odpravile. Te naredbe bi bile na moralničnem in na materijalnem polji. Materijalno stanje krščanskega prebivalstva v Bosni in Hercegovini je odvisno le od socialnega in moralnega življenja. — Mohomedani in krščani so si sovražni v teh provincijah, in si ne zapajo, za to konzuli ljudem nijso mogli prepričanja dopovedati, da ima porta iskreno voljo njih pritožbe vslišati. To fanatično sovraštvo mej križem in polumesecem se vzbujuje, ker krščani vidijo, kako so njih rodni bratje v sosednjih državah versko svobodni, a krščani v Bosni in Hercegovini ne, oni so raja, robovi.

Dalje nota razlaga, da je treba v vstalih provincijah popolno versko svobodo uvesti;

tudi lepo petje, godba na koro; s samo tiho mašo ne opravite vsega in tudi ne s priprostim petjem. Cerkve pri nas nijso uboge. Vsi crkmoštri bodo učiteljem privolili, da se nekaj muzikalnega orodja kupi in vsak pamenten kmet bode rad kaj dal za učitelja, da nekaj fantov izuči v godbi in nekaj učiteljev-muzikažev še imamo. In vi učitelji, vaše odteganje od orglarenja v cerkvi je škodljivo. Naše cerkve so puste, dosta njih je brez dobrega petja, brez orglarenja, ali v drugih mežnarji neusmiljeno orglje obdelavajo in ušesa poslušalcev, odkar se vi odtegujete lepemu temu opravilu; ne dajte muzike iz rok; obdržite jo lahko brez vsake odvisnosti od farovža v rokah; bodite vi buditelji, gojitelji petja, godbe, darujte vi bogu blažilne muzike, naš zarod vam bode hvaležen za to, hvaležni tudi sovremeniki. In vi petični domoljubi, dajte vsako leto par

goldinarjev, da se naši mladi učitelji v učiteljskih šolah urijo v godbi, dajte jim gledé tega podpore in podpirajte kako uže naše učitelje, kadar vadijo fante v godbi, dajte posebno talentirane naše muzikaže v kak konservatorij, da ti, domov se vrnivši, kot učitelji učiteljem godbe našemu narodu pripomorejo do narodne godbe, glejte, da se v Ljubljani ali Zagrebu ustanovi kak muzikaličen zavod. Ne bode to brez koristi, kajti, ako vas zdaj slovenski naš redki, skoro samouk-goslar sè svojimi zvuci prime za osrčje, prijemal bode še več naš bodoči izomikan violinist naše potomstvo, koje čaka še dosta trudnega narodnega dela, ki pa bode z narodno godbo „mit Trompeten und Pauken,“ kakor Nemeč pravi vrglo odpadništvo na tla in tujstvo nazaj čez slovanske naše meje. Vojaška godba je velike vrednosti v vojski. —

davek se ne sme več najemnikom prodajati in se mora nekoliko od njega tudi za interese provincije porabiti; fevdalni zistem, po katerem imajo sami muslimani zemljo, a krščani so le delavci in najemniki, mora se odpraviti in svoboden kmetisk posestniški stan ustvarjati; poseben odbor iz krščanov in muslimanov, jednako jih na število, mora čuvati, da se te reforme res izpeljejo.

„Zima je vstanku nekoliko ukazovala prenehati“ — pravi Andrassy — „ali spomlad ga bode oživila. Prepričanje, da spomlad bodo novi elementi vstaneke podprli, da bode Bulgarija in Kreta gibanje povečali, je mej krščani v Turčiji splošno. Naj bo, kakor hoče to, gotovo je, da vlade v Srbiji in Črnej gori ne bodo nič več mogle braniti se udeležena boja in uže zdaj je videti, da so se pod pritiskom javnega mnjenja v svojih deželah odločili v boj stopiti, kakor brž bo sneg skopnil.“

Nota Andrassyeva zarad tega terja, naj Turčija ne dela le programov nego resnične dogodbe naj kažejo, da hoče svoje reforme izvesti. Največja težava temu pa je ukoreninjeno nezaupanje krščanov nasproti obljubam turške vlade. Glavna podloga nezaupanja pak je ta, da je Turčija uže v prejšnjih fermah obetala ravnopravnost krščanskega in turškega prebivalstva, a ga nij izvela.

Turkofilski časniki te note niso veseli, a valjda tudi slovanski ne bodo. „N. Fr. Pr.“ Andrassy-ju očita, da se je podučeval iz jugoslovanskih virov; nij zadovoljna z mešano komisijo, katero on za izvršenje vstaških zahtev in reform terja, in posebno jo jezi, kako on govori o vstopu Srbije in Črnegore na spomlad v boj. Ona meni, da bi vlasti morale skupno vložiti prepoved — veto —, ki bi Srbom in Črnogorcem ohladila bojno veselje.

Dopisi.

Iz Celja 3. febr. [Izv. dop.] Kaj bi vam novega povedal dragi čitatelji „Slov. Naroda“ iz našega prijaznega mesta. Pustne veselice, katerih se nam ne manjka, te so tako kaj navadnega, da uže nobenega ne zanima o njih govoriti, razen če se kake interesantne dame tiče, katere žlahni ponos se pojavlja v kaprici, da njena „marchande de mode“ pri prirejevanji balne „toilette“ s skromno šivanko more se mučiti, ker „so a uf einer bürgerlichen Nähmaschine“ fabricirana obleka njej se čini „gemein“. Povedati vendar vam moram, kaj sem videl in slišal sinoči v naši reduti. Jedna maskirana dama, plesa prav željna, nij vedela drugače se jeze nad moškimi znebiti, kakor da nekaterim na uho pošepeta: „Sie sind ein Esel.“ — No, warum bim ich ein Esel“ jej vsakateri zavrne, in ona se ostro odreže: „Weil sie

To gre težavno pri nas ubogih Slovenih, tako bode kdo dejal. Da težavno, ali storimo, kolikor mogoče, in ne samo mi. Pisal sem enok v tem listu nekaj o petju vzajemnem mej Jugoslavan. To isto velja o godbi. In Jugoslovanstvo celo ima v nas Slovenih vedeto proti tujstvu. Ako Slovenec pade, pade i drugo. Noboden vodja ne bode pustil vedet brez pomoči in tako ne sme pustiti Jugoslovanstvo Slovenstva brez pomoči. In če kje najdemo vezila mej nami, ali vsaj pripravljajočega sredstva za zjedinenje, tak v vzajemnem podpiranju jugoslovanskega petja in godbe, te glasove vsi razumemo, in ako jih dobro, ne bodemo i gluhi proti drugim.

Torej na pomoč jugoslovanski rodoljubi umirajočej naši godbi!

nicht tanzen“ pa hrbet obrne. — Na jutro, ko je ples uže nehal, vrže jeden gostov drugemu šaljivo besedo v obraz, ta pa ga zgrabi in — vrže na tla. V trenutku nastane prav velik polom in hvala bogu, da sem jo ob pravem času pobrisal, drugače bi bil tudi nekaj ujel.

Da neham vam praviti jednacih porednih novic, hočem rajši denes razkrivati rokovniške čine, koji se uže precej časa po našem mestu godé. — Teško mi je začeti o tem; kaj si bode svet mislil, kakovo okuženo gnezdo mora biti nekdanja slavna „Celeja“. Hrani si denes svoje stotake v dobro zatvorjeno Wertheimer-sko kaso, ako ključev vedno v rokah ne držiš, nij treba ti misliti, da jutri še najdeš ves svoj denar. Za to izkustvo se je obogatil pred nekimi dnevi tukajšnji spoštljivi trgovec. Ugrabil je pa svojega tatu. On bode najprvo tebe sumničil, da si ti bog ve kakteri človek, — ženjalno pa trdil, da vse je njegovo, kar mu je prišlo pod umazani palec. Dolgih prstov in zlobnih jezikov sicer nikder ne manjka, ali tukaj so v poslednjih letih se tako zaplodili, da se bodo jedenkrat mej soboj mogli ujesti. Star pregovor uže pravi, kadar se ose jako množijo, onda dobro vino prirase, najboljše sadje pa je vedno ono, kojega mrčes rado opika. Dve mladi devojčici kupovali sti poslednjega tedna nekoliko lišpa pri zlatarji. A jedna zabode svoje poželjive oči v lep prstan velike vrednosti, koji v zakladu zlatarjevem lepo blišči. Prstan izgine, da zlatar na prvo nij vedel, kedaj in kam. V nekej drugej prodajalnici ukrali sti te nesrečni deklici precej denarja, in pripoveda se v raznih hišah o pogrešanem blagu. Jedna teh čednih golobčic je hčerka bogate rodbine, od katere vam pa vendar ne morem povedati, kaj je, od kod je prišla. Ta slednja lastnost po svetu zdaj mnogo velja, in vsakateri tujec dela lahko furore če le ima dobre hlače, nekaj lišpa na sebi, in večkrat pokaže kak nov stotak.

Veliko častenje si pridobiva nek veljak in v resnici zasluži si ga, ker Bismark mu je bil boter, grof Arnim pa svak. Govori s toliko nobleso, da vsakateri vidi: mož mora biti visokoplemenitega rodu, če ravno le zove se samo plemenitaš. Zloba nanese, po svetu se zve, da sestra tega plemenitaša v Beču klobase in žemlje prodaja, oče pa snažil je škornje v nekej imenitnej palači. — Hvali se modrost visoko zastavljene glave, naravnost iz visokih šol v Oxfortu je prišla, razsvitat tmino sedanjega časa. Pri drugem poliču mu teče jezik najbolj in takrat razsiplje vso svojo modrost, da zijali ga gledajo, ter ne vedo kako in kaj. — Vendar ko pride do pravega, in nudi se prilika, pokazati, kako se je učil možak v Rhodosu plesat, onda tišči jezik za zobe in migne svojemu Jokerlu, brez kojega nikamor ne gre, naj on odgovarja za njega. Če ravno Jokerle v novih škornjih in irhastih hlačih tiči, vendar vsega ne more umeti in marsikaj tudi na robe pove. Glava iz Oxforta vendar resnobno vsemu prikimuje in se skrivno smehlja, da je tako po volji šlo.

Iz Londona pride neko človeče, mogoče kak Lord. Strašna je svota njegovih dohodkov, tukaj bode pokupil vse gradove in gozde, pa ljudstvo angleški živeti učil. Vse se gneti, moža občudovat. Hôtelier v črnem fraku se mu priklanja do tal. Dva meseca pozneje pridem v Benetke in dam se obrit, ali premislite moje strmenje: moj brivec nij bil kdo drugi, ko v Celji toliko češčeni Lord. — Pri-

vandra tudi tujec ciganske krvi, s svojim jezikom vse dobro opravi, ljudje mu verjemo, da čudeže dela. Novi planet, on ga je znal, nosi njegovo ime. Njegova prekanjena buča izduhta poseben kanon, s katerem bi rad pošiljal svoje zvijače po celem oboku sveta. Slava njegova vendar usahne, ker vse njegovo delo nij jedenkrat zaslužilo prave pohvale. Vsakateremu svetovati mu je navada, sam sebi pa nikdar dobrega sveta ne ve. Dolgo uže kuje na novej zvijači, če tudi ta mu povolji ne steče gotovo se bode obesil. Da mu strupena krv ne otrpne vsak teden po dvakrat kačo za zajutrek požre. Mož je strašno prismojen to vsak uže ve.

Nek „Naseweis“ nekoliko vajen v pisavi, nema miru, in rad bi pokazal, kaj visoka učestnost premore, kadar se tak neumnež zatelebi v škandale. Poišče si v Parizu prav velik list, kojega uredjuje njegov židovski sorodnik, in ko se mu začne po glavi vrteti, položi na umazani listič kar mu uže toliko časa v želodcu tiči. To vendar nij še prehuda grdoba, gnjusno pa videti je bilo, kako sogoltno na tešče polizali nekateri gladovniki v kavarni na oglu to norčevo zmes. Heine uže pravi: Es ist eine Eigenthümlichkeit der Deutschen, dass keiner so verrückt ist, dass er nicht einen noch verrückteren fände.“

—č.—

Iz Kamnika, 4. februarja. [Izv. dopis.] Pri „besedi“ dné 30. januarja imeli smo zopet en lep večer in bilo je dovoljno število obiskovalcev. Z veseljem smo opazovali gospico Janežičevo Gabi, tako lepo in neustrašljivo deklamavati „Slovenski junak v turškem boji“ od J. Jurčiča. — Namesto „Domovina“, čveterospjev, moralo se je zarad zbolejšega basista odložiti in peti samospjev „Kranjska dežela“ s spremljevanjem na glasoviru. Za tem je sledilo, kar občinstvo najvernejše in najtihejše poslušala, duet na citre s spremljevanjem na kitari, sviran od gospice Karolnikove in bratov Ozbič. Vse je pa pričakovalo z veliko radovednostjo igro „Garibaldi“, uže to ime — kaj nek bo? — In res izpadla je v občno zadovoljnost, kajti vršila se je dobro in tako gladko, da uže kmalu ne tako, ker kakor igralci, tako tudi igralke, izpeljali so na vso zadovoljnost svoje naloge. Posebno moramo omeniti gospo B. Medvedovo, ki tako naravno in razločno govori, in da pri njenih okoliščinah prevzame nalogo, kakor tudi uže gori omenjena gospica Janežičeva, ki je morala v tem vremenu čez en četrt ure oddaljene graščine k skušnjam se truditi v Kamnik. Tako moramo obema izrekati svojo srčno zahvalo za njijin trud in za izvrstno igranje.

Mi Slovenci v Kamniku bi želeli, da bi katerikrat zdaj kak govornik iz Ljubljane prišel, ter naše veselice malo izdramil in politično življenje obudil. Stranki morate obo skupno delati, če ne je obeh gotovi propad. Naj pridejo na priliko naši prijatelji 20. t. m. ko bo zopet beseda. Prejšnje leta je še marsikateri národnjak k nam prišel, govorilo se je, a zdaj je tudi to opuščeno. Tukaj nij govornikov, in ako nij govora, nij navdušenja.

Iz Materije v Istri 4. februarja [Izv. dop.] (Novo naše okrajno šolsko svetovalstvo.) Vsled ukaza morala so se konstitovati vsa šolska svetovalstva naša i krajna i okrajna. To se je zgodilo letom i v Materiji i zdaj na Volovskem. Pred reorganizacijo je bilo okrajno šolsko svetovalstvo skozi

in skozi slovansko-narodno. Resultat novih volitev pak nam kaže nenadno mnogo tujega elementa v korporaciji sedanjega okr. šolskega svetovalstva na Volovskem. Razven predsednika in okraj. šol. nadzornika broji korporacija 6 članov. Za 3 od teh 6ih znamo, da so slovanski narodnjaci. Vlah, kanonik v Kastvi, cerkveni zastopnik, Jelusič, v Kastvi kot ravnatelj največrazredne učilne v okraju in Vajšelj Radivoj, učitelj v Hrušici, zastopnik učiteljstva. Pošten laški kozmopolit poleg teh je de Terzi v Lovrani, ter upamo, da bode za pravico. Lahon pa je dr. Minak, advokat na Volovskem in Pošič z Volovskega.

Ako imenuje vlada še nam pravičnega okraj. šolskega nadzornika, potem smo dobri, osobito, ker je tudi g. okraj. glavar dr. Perič skozi in skozi poštenjak.

Volitev učiteljstvenega zastopnika vršila se je 28. in 29. julija. Izvoljen je bil izvrstni Slovan Zamlić Vinko, kaplan v Abaciji. A dež. šol. svetovalstvo je zavrglo volitev tega poštenjaka, ker nema po §. 20. od 27. julija l. l. svedočbe o učiteljski sposobnosti.

Gg. narodnjaci! osobito pa tudi vi g. Vajšelj, ne zabiti koliko može ukreniti okraj. šol svet, ter vselej in možato govorite za prosep narodne prosvete slovenske, česar se nadejamo tem bolj ker ostanete v Istri.

Iz Gorice 6. febr. [Izv. dop.] Po lepih, skoro pomladanskih dnevih je sinoči zopet tenka snežna odeja pokrila našo lepo Gorico in okolico in denes se zopet napravlja k snegu. Tudi prav. Ostra zima, dobra letina, pravijo naši kmetovalci in lani se je pri nas ta pregovor deloma uresničil. Zima je zatezala dolgo čez navado — za to pa je trta obilo obrodila in sicer skoro povsod popolnem zdrav, dober pridelek. Vina imamo letos mnogo v deželi in tako mnogo, da ga nijmo uže davno, davno pili, kakor letos. V Gorici, kder plačujejo krčmarji 200% občinske užitnine, pijemo belo po 10—28, črno pa po 28—36 novcev liter; v Furlaniji pa točijo prav dobrega črnca po 18 novcev liter. Za to je pa tudi dosta korajže v mestu in po deželi. Noči mej prazniki in naslednjimi dnevi so jako živahne, včasih celo razburjene. In se razlega veselo petje poštenih veseljakov, tam se odmeva divje razsajanje nabitih ponočnjakov; tu je sladka kapljica goloba in golobico združila, da se „sans gêne“ na ulicah sladko objemčkata in poljubujeta, tam je drugim vročo kri razdražila, da se ravsaajo in kavsajo, dokler jih prijazni možje s cesarskim orlom v žepu ali pod pazduho ne razkropé ali pa v hladno kajho spravijo, kder se jim razburjena kri poleže. Vince ima svojo moč, a skoro vsak pivec jo čuti drugače. — Vinska kupčija je čisto mrtva in za to se posestnikom in manjšim kmetom z denarom prav trda godi. Polna klet vina — pa prazen žep.

Pustno življenje je v Gorici in po deželi še precej živahno. Pri velikem plesu 1. dan t. m. se je v našej čitalnici vse trlo. Pri kotiljonu so morali gospodje za damami sedeti, ker nij bilo zadosta prostora, da bi se bili vsi v venec oklenili. Brez pretiranja smemo trditi, da je naše društvo zmernim meščanskim družinam, tudi neslovenskim, prav priljubljeno postalo, zarad česar mora odbor z vstopninami za neude prav varčno postopati. O pustu bosti še dve plesni zabavi; po tem bomo pa videli, kaj nam prinese post; morda vendar nekoliko lepih besed z glediščnimi predstavami. Res je, da je naš oder nekoliko

pretesan — a društvo si ne more vsega kmalu omisliti, česar bi še potrebovalo. Vsakakor treba, da se za to sposobni udje o pravem času združijo ter se jamejo za besede pripravljati, kajti nobene zabave ne vtegnejo tako povzdigniti društveno čast in veljavo nego lepe besede in koncerti.

Domače stvari.

— (Iz Maribora) se nam piše, da ima slovenska stranka dosedaj vse upanje, da zmaga z dr. Radajem v mariborske okolici pri razpisanej volitvi v deželni zbor, da si vladni organi na vso moč delajo za nemškutarskega kandidata Wretzla.

— (Dr. Fr. Celestin), znani slovenski pisatelj je, kakor se iz Dunaja poroča, uže dalje časa precej nevarno bolán.

— (Umrl) je 6. t. m. Josip Rot, jako talentiran dijak šestega gimnazijskega razreda. Pogreb bode denes ob 4. po pôlu dne.

— (Slovensko gledališče.) Rosenova tridejanska igra „Satan“ ima malo onih prednostij, katere odlikujejo dramatična dela tega talentiranega igropisca, — pri tem pa mnogo njegovih napak, posebno pa širok, dolgočasen osnutek, kateri stori posebno prvo dejanje prav neprebavljivo. Nekoliko rabe rudečega svinčnika bi bilo želeti, in vse bi imelo čisto drug obraz in vtis. Igralo se je deloma brez pravega razumljenja, kar nas je osupnilo, ker smo videli jednake igre uže mnogo boljše predstavljati na slovenskem odru. Gospodičina Podkrajškova je bila jedina, ki je naše, ta večer pri vsej hvaležnosti vendar nekako hladno občinstvo — nekoliko ogrela. Gospa Odijeva se je preveč afektirano vedla, z gospodičinami Ledarjevo in Vrtnikovo smo bili tu in tam zadovoljni. G. Kocélj, ki je imel jedino prav karakteristično nalogo, pretiral je jako rad, in celo gosp. Schmidt je bil nekako mrtev. Gospod Trnovc pak se je po maski in igri močno oddaljeval svojeji roli. Jednodejanska scena „Hišina“ pa je bila prav odveč.

— (Juristovski ples) se je 5. t. m. vršil v kazinskeji dvorani po ogromnem udeleževanju ljubljanske inteligence — elegantno kakor je bilo pričakovati. Plesalo je okolo sedemdeset parov, in stoprv okolo šeste ure zjutraj se je ločila družba. Dekoracije, aranžma in cela izpeljava — vse je bilo jako okusno in dobro uredjeno. Da ples po številu obiskovalcev nij bil enak lanskem, — tedaj se ga je udeležilo okolo 100 parov plesalcev — krivo je bilo vzlasti neugodno vreme ali bolje sneg, kateri je zapiral vsa pota tako, da so fjakarji stoprv okolo desete ure dovozili zadnje dame. Tudi narodna stranka je bila vzlasti mej mlajšim delom močno zastopana.

— (Iz Dunaja) nam očevidec poroča, da je bila beseda, katero je napravilo društvo „Slovenija“ zadnji petek na čast pisatelju g. Stritarju, jako dobro obiskana in je iz programa osobito izborna slovensko petje uga-jalo. Navzočni so bili tudi državni poslanci dr. Vošnjak, Pfeifer, grof Barbo in dr.

— (Železnica Ajdovščina-Trst.) Inženir Živic v Trstu je sprožil misel, naj se zveže Trst z Ajdovščino sè železnico, katera bi peljala mimo Opčine po Krasu. V ta namen je preudaril približno dotične stroške in koristi, ki bi jih ta železnica prouzročila. Stroške je preračunal na 1,100.000 gold. Koristi pa tako razložil, da bi se početje gotovo izpla-

čalo, ako so njegovi računi kolikaj zanesljivi. Poseben odbor se je na to lotil, Živic predlog razpravljati in njegove studije natančneje — tudi na licu kraja, pretresovati. Resultati odborovih preiskovanj so še vedno prav ugodni. Razkazujejo sicer poldrugi milijon gold. stroškov — ob jednom pa veliko večje koristi, nego jih je Živic preračunal. Ta odbor si prizadeva sedaj doseči, da bi se ideja uresničila in gotovo bi bil naš Kras in bi bila cela vipavska dolina take železnice jako vesela. Ajdovščina, Lokavec, Pali, uže sedaj po svojih obrtnijah znani kraji, bi se kot taki v kratkem še višje razvili, kajti Hubelj zagotavlja prav obilno vodne močij še za mnogo novih obrtnijskih naprav. Sadjetrštvo v vipavskeji dolini in na Krasu bi imelo v novi železnici gotovo tudi mogočno podporo in celo cesarskemu erarju zaradi obširnih gozdov nad Ajdovščino bi jako ugajala. Da bi le beseda kmalu meso postala.

— (Tiskovna pravda?) Iz Ljubljane se „Vaterlandu“ piše, da bode imel ljubljanski „Tagblatt“ tiskovno pravdo zarad motenja religije, ker je v necem listku travestiral besede Kriščeve na križi govoreč o Kozlerjevem pivu. Tudi bratje Kozlerji, da ga bodo tožili. Nam nij znano ali bode kaj iz tega ali ne, torej naj ima rečeni dopisnik odgovornost. Le to rečemo, da nam nikjer ne dopada klicanje po državnem pravdnistvu, tudi ne proti protivniku kakor je „Tagblatt“. Pre-pustimo to nemškim ustavovernim psevdoliberalcem. Grehe novin naj zopet le novine paralizujejo. Kar je meni hudo, to je i njemu.

Tujci.

6. februarja:

Evropa: pl. Satner iz Dunaja. — Stalmeier iz Zagreba. — Schamberg iz Dunaja. **Pri Stomu:** Pretner iz Trsta. — Lensky iz Dunaja. — Kraus iz Ogerskega. — Burger iz Litije. — Baida iz Ribnice. **Pri Malih:** Sús iz Dunaja. — pl. Goslet iz Hrastnika. — Guss iz Dunaja. — Schmeidl iz Gradca. — Eimerl iz Dunaja. — Meznil iz Pešte. — Hock iz Dunaja. **Pri Zamorci:** dr. Eržen iz Litije. — Plevan iz Dolenjskega. — Črue iz Celovca. — Menzinger iz Bavarskega.

Dunajska borza 7. februarja.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	68 gld.	40 kr.
Enotni drž. dolg v srebrn	73	70
1860 drž. posojilo	111	20
Akcije narodne banke	879	—
Kreditne akcije	174	50
London	114	60
Napol.	9	20
C. k. cekini	5	41
Srebro	103	90

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalessière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila osdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslenih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živec, dalje prsne, i na jetrah; žeze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenec in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Trešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled pranih i dutničnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do

dne vidno gnil, in to zapretilo je dolgo časa moje študije. Čal sem od Vaše čudapolne Revalesciere pričel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalesciere popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresnja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem boleim to primerno prav cenó in okusno hrano kot najboljši pripom ček, ter ostanem Vas udani

Gabriel Teschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogel niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na

razdraženji čutnic, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesciere in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesciere zasluži največje hvale, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popoignega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici in tiščanju v prsih.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

Revalesciere je 4 krat tečnejša, nego meso, ter

se pri odrasčenih in otrocih prihrani 50 krat več na eni, ko pri zdravilih.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. Revalesciere-Biscuiten v pušicah in tabletah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold. Prodaje: Da Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in spocerijskih trgovcih; tudi razpošilja duajska hiša na vse kraje po poštnih nakasnica ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Fahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spijetu pri lekarju Aljinoviču, v Trzinu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (318)

Nakazanje o rabi. Olja iz sale kitovih jeter uživa se po 10 gramov trikrat na dan ali po zdravniškem predpisu. **Cena jedne steklenice 1 gl. av. velj.** Da se ponarejenju izogne, vitiseno bode moje ime na vsaki steklenici.

Lekarna Piccoli
Dorško olje
iz sale kitovih jeter, v katerem je železni jod (Jodur)
V 35.00 gramih olja iz sale kitovih jeter je 14 centigramov železnega joda (Protojoduretum ferri.) (132-187)

„K angelju“
v Ljubljani

Krčmar,
ki z jako ugodnimi pogoji hoče tetiti dobro znano dolomitsko in bledjsko vino — naj se ogasi, da več izve, v administraciji „Slovenskega Naroda“ (35-1)

Umrli v Ljubljani
od 1. do 3. febr.:
Katarina Čmak, 92 l., za utrpjenjem pljuč. — Marija Grapar 3 tedne, dete delavca vsled konvulsion. — Josip Kramar, 54 l., za nervezno mrzlico. — Terzija Elaner, 80 l., vsled starosti. — Apolonija Kliš, 66 l., vsled želodnega katara.

Samo v
Pollak-ovej
najstarejšej in slavnejšej
27 kr.
univerzalnej
zalogi blaga
na Dunaji,
Mariahilferstrasse 1,
prodaja se kakor je uže obče znano z najzvestejšo garancijo najboljšje kakovosti in pravosti blaga vedno najnovejšje blago na debelo in na drobno.
Ovčje-volnate oblačilne snove,
najfinejše in modernejše, za vsako sasono v vsakej barvi, gladke, progaste, jednoje in šotsko karirane in sicer: **lüster, rips, plaid-snovi, diagonal, flanel, Cheviot** (suknjene oblačila) in poleg še mnogo drugih stvari.
Platna, vsake vrste prta na mize iz cvilha in damasta, gradl, bel in barvast, **pregrinjala, chiffon** ¼, celo ¼ široki; **perkal, turški kreton** poleg tisoč drugih rečij.
Popolna zaloga **pletenege blaga, zavratnikov** za gospode in gospe.
Največa zaloga **svilnatih in žametastih trakov** v vsakej barvi in širokosti. **Ovčje-volnate in blond-čipke** tudi obšite z biseri, kakor tudi sploh vse v to stroko spadajoče stvari in to
vse le po 27 krajo.
Razpošiljajte proti poštnem povzetku tajok. Izgledki in zaznamek blaga za-stonj in franko. (326-29)

Dobrodelni bazar!

Pod tem nas'ovom
Prve dunajske fabrike za perilo
za dobrodelne namene pred kratkem otvorjen bazar vzbudil je obšudovanje v naj-oddaljenejših krajih monarhije zaradi v istini cene razprodaje gotovo izvrstnega

perila za gospode, gospe in otroke, platna in prtov za mize itd.;
zaradi večstranskih naročil, sklenila je fabrika neko večjo prodano tkalnico pridobiti si po prav ugodnimi pogoji, ter jej mogoče, v prihodnje sledeče cene
na polovico izdelalne cene
nastaviti.

Namesto dva samo jeden goldinar!

	prej	sedaj		prej	sedaj
12 ang. batistnih robcev z barvanim robom obrobijene	gl. 2,	gl. 1.—	6 parov finih angleških manšet modernejše facone	gl. 4,	gl. 2.—
1 shirting-srajca za gospode z gladkimi ali nabranimi prsi	" 2,	" 1.—	1 fino štikana srajca za dame z najlepšo upravo	" 4,	" 2.—
1 stanovino barvana srajca s perkala, naj-novejše šege	" 2,	" 1.—	1 eleg. francoski korset z lepo štikarijo	" 4,	" 2.—
1 angl. trikot-jopica ali hlače bela in barvasta	" 2,	" 1.—	1 fina spodnja kikla za dame z izvrstnim lišpom	" 4,	" 2.—
6 elegantnih batistnih robcev z barvanim robom obrobijene	" 2,	" 1.—	1 hlače za dame iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladke in lepo okinčane	gl. 1, 1.25, 1.50.	
6 trojnih zavratnikov, najnovejše oblike	" 2,	" 1.—	1 kikla iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladko in lepo olišpana,	gl. 1.80, 2 in 2.50.	
1 prepletana srajca za dame z najboljšega shirtinga	" 2,	" 1.—	1 korset iz barhenta, najboljši vrvčasti barhent, gladek in lepo olišpan,	gl. 1.25, 1.50 in 2.	
1 elegantne hlače za dame z robnim lišpom	" 2,	" 1.—	1 srajca za gospode rumburškega platna, gladka ali gubana, najfinejša	gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.	
1 fini ponočni korset najboljšje bise s shirting-robceem	" 2,	" 1.—	1 srajca za gospode rumburškega platna, fantazijna in štikana, najfinejša	gl. 3.50, 4, 4.50 in 5.	
6 finih platnenih robcev, garantirane, da so iz pravega platna	" 2,	" 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, gladka in fantazijna, najfinejši	gl. 1.50, 2, 2.50 in 3.	
1 platnene spodnje hlače za gospode	" 2,	" 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, štikana, najfinejši	gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.	
1 fina barvasta kreton-srajca, garantirana za pravobarveno	" 3,	" 1.50	1 kos 30 vatlov vrvčastega barhenta, najfinejši	gl. 7.50, 8, 9, 10 in 11.	
1 bela srajca za gospode z gladkimi trojnimi prsi	" 3,	" 1.50	6 kosov ¼ šir. rjuhe brez šiva	gl. 9 in 10.	
1 bogato olišpana srajca za dame najboljšje vrste	" 3,	" 1.50	6 kosov ¼ šir. rjuhe brez šiva, pravo platno, najfinejša	gl. 14.50, 15.50 in 16.50.	
1 fino štikane hlače za dame prav elegantno narejene	" 3,	" 1.50	za 6 osob prdice na mizo iz dvojtkanine in damasta	gl. 3, 3.50, 4, 4.50 in 5.	
1 shirting spodnja kikla za dame najboljšje naprave	" 3,	" 1.50	za 12 osob prdice na mizo iz dvojtkanine in damasta	gl. 8.50, 10, 11, 12 in 14.	
1 spodnje hlače za gospode iz pravega rumburškega platna	" 3,	" 1.50	1 kos 30 vatlov ¼ šir. domačega platna	gl. 6.50, 7.50 in 8.	
1 angl. ekstord-srajca najnovejše šege, garantirana za pravo	" 4,	" 2.—	1 kos 46 vatlov ¼ šir. kreas platna	gl. 16, 17, 18 in 18.50.	
1 srajca za gospode iz pravega rumburškega platna z lepo nabranimi prsi	" 4,	" 2.—	1 kos 50 vatlov ¼ šir. irlandskega in holendskega platna	gl. 20, 22, 23, 25 in 26.	
1 fino štikana srajca za bal, ročna štikarija, najnovejše šege	" 4,	" 2.—	1 kos 54 vatlov ¼ šir. rumburškega platna	gl. 24, 25, 26, 28, 30, 32 in 36.	
			12 komadov brisavk iz dvojtkanine in damasta	gl. 3.25, 3.75, 4.50, 5, 5.50 in 6.	

Naslov: Prva dunajska fabrika za perilo, Dunaj, Kölnhofgasse 4, Dunaj.